

ฝุ่นพิษ แก้ได้ด้วยการลงมือแก้

เรียนด้วยวิธีที่รู้สึกผิดหวังกับการกำจัดฝุ่นละอองอันตราย PM2.5 ของภาครัฐ กระทั่งมาตรการเร่งด่วน 9 ข้อของนายกรัฐมนตรีที่ประกาศหลังเกิดวิกฤติฝุ่นนับสิบวัน

ขออนุญาตแบ่งปันความคิดเห็นในฐานะผู้ร่วมชะตากรรมฝุ่น ผมว่าท่านประกาศเปล่าๆก็เสียเวลาเปล่าๆอยากให้เกิดผลจริงก็ต้องลงมือปฏิบัติจริง แยกเป็น 2 ระดับครับ อันแรกขอความร่วมมืออันหลังเป็นข้อบังคับ

การขอความร่วมมือคนละความหมายกับการรณรงค์ เพราะสถานการณ์ฝุ่นพิษปกคลุมกรุงเทพฯ,ปริมณฑลถึงขั้นวิกฤติกระทบต่อสุขภาพทั้งในกลุ่มเสี่ยงและบุคคลทั่วไป

เมื่อขอให้ลดดับเครื่องขณะจอดในสถานที่ราชการก็ต้องจัดเจ้าหน้าที่คอยเตือน ขอให้ศาลเจ้าคงจตุรปูเทียณบูชาเทพเจ้าก็ให้เขาดูตามผล เช่นเดียวกับคำของคดียกรรณบึงย่างในที่กลางแจ้งหรือเผาขยะ เมืองใหญ่อย่างปักกิ่งที่เผชิญฝุ่นค่าเกินมาตรฐานเขาไม่ได้ขอลอยๆหากจัดหน่วยเคลื่อนที่ตรวจตรา เรียกว่าขอถึงที่เกิดเหตุ

นึกถึงที่กทม.ทำอยู่ส่งรถฉีดน้ำตามถนน น่าจะขอความร่วมมือภาคเอกชนที่มีเครื่องมือพ่นน้ำขนาดใหญ่ใช้ในภาคอุตสาหกรรมของจีนใช้แบบปืนใหญ่พ่นละอองน้ำไปจับละอองฝุ่นในอากาศให้ลงพื้น

ผมไม่คิดว่าห้ามรถวิ่งวันคู่วันคี่หรือห้ามข้าราชการขับรถส่วนตัวมาทำงานจะเป็นไปได้ขนส่งสาธารณะเราไม่พร้อมรองรับ ก็ขอให้ร่วมมือแบบมีเงื่อนไขโดยอนุญาตรถส่วนตัวเข้าสถานที่ราชการเป็นวันคู่วันคี่ ไม่ใช่ทุกคันในทุกวันเช่นปัจจุบัน หลายเมืองใหญ่ที่มีปัญหาฝุ่นเขาก็ทำกัน

ในหน่วยราชการที่รัฐควบคุมให้ลดการใช้รถยนต์ 30% ซึ่งเป็นได้มากกว่าห้ามเด็ดขาด

ส่วนของข้อบังคับ เป้าหมายอยู่ที่โรงงานอุตสาหกรรม รถเครื่องยนต์ดีเซลตัวการวันดำ การก่อสร้างรถไฟฟ้าและคอนกรีตออกเฝ้า กำจัดรถจยย่กรรณพื้นผิวจราจร

โรงงานต้องลดปล่อยควันพิษให้ได้ 30% โดยลดชั่วโมงการผลิต จำกัดพื้นที่เดินรถของรถดีเซลอย่างอินเดียเขาห้ามวิ่งเลยในช่วงวิกฤติ งานก่อสร้างเช่นกันของเราปล่อยเสร็จก่อสร้างรถไฟฟ้าก็มีคอนกรีตตามเส้นทางเต็มไปด้วยหมอกโดยเขตผู้อนุญาตไม่นึกถึงปริมาณฝุ่นที่จะตามมา

ทั้งหมดผมให้น้ำหนักงานจราจรสูงสุดบังคับใช้กฎหมายเคร่งครัดทบทวนมาตรการนายกฯห้ามจอดรถบนถนนสายหลัก ถนนมีให้วิ่งไม่มีไว้ให้ฝ่าฝืนจอด ได้ผล 2 เด็ง! ข้อแรกขอคืนพื้นที่จราจรข้อที่สองเมื่อจอดเป็นถูกจับคนจะใช้รถส่วนตัวลดลงเพราะหาที่จอดไม่ได้ ถนนโล่งขึ้น

การลดฝุ่นพิษทำได้หลายทางตามสภาพแต่ละเมืองใหญ่ปารีส,โซลเขาให้ใช้ขนส่งสาธารณะรถเมล์,รถไฟฟรีเพื่อลดรถส่วนตัวกรุงเทพฯไม่ได้-ช่วงเช้าเย็นเสียเงินยังแทบไม่มีที่ขึ้น

ระยะยาวยังก็ต้องรถไฟฟ้า รัฐบาลน่าจะควรชัดเจนเราพร้อมเลิกรถเชื้อเพลิงฟอสซิลปีไหน?

ระยะสั้นะหรือ? ถ้าถ้ายี่สุดจะมาตรการหรือข้อปฏิบัติใดผู้สั่งการต้องผลักดันไปสู่การลงมือกระทำด้วยผลทุกระยะ ท่านพาดบินได้ไว้เต็มไปหมดแต่ไม่มีใครได้ขึ้น-จะไปถึงไหนหรือ?

แมงมอ
 mangmoa49@gmail.com